

ZPRAVODAJ

KLUBU VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ
PŘI VÚ 8280 PROSTĚJOV

13

ROČNÍK V

číslo 2

12.12.1996

UŽ KAMARÁDI POMALU STÁRNEM...

Tak zní refrén české zbraslavské polky. Bohužel, tato slova jsou jen potvrzením skutečnosti, že stáří se nevyhne nikdo. Jde jen o to, jak ho co nejlépe, klidně a ve zdraví prožít.

To plně platí i pro nás, příslušníky KVV, kteří svůj důchodový věk prožíváme každý jinak. Někdo doma s „panfmámou“ si užívá radostí rodiny, vnoučat, přátel. Mnozí z nás si privydělávají nebo pracují na svých zahrádkách, chatách či chalupách. Stejně je to, že všichni máme rádi své rodiny a hlavně vnoučata, kterým se můžeme věnovat daleko víc, než jsme se mohli věnovat svým dětem, když jsme sloužili své vlasti.

Bohužel, již mnoho našich kamarádů odešlo do „výsadkového nebe“

a my na ně vzpomínáme s láskou jako na své bojové bratry ve zbraní. Někdo si položí otázku „Co tím chtěl básník říci?“. Výše uvedené věty jsou obecně platné a životem potvrzené. Ano, ale je dobré si připomenout, že náš život utká jako voda, je nutné ho plně prožít, vychutnat ho v plné šířce a hloubce.

K tomu nám slouží i náš Klub výsadkových veteránů. Kamarádi, važme si ho! Myslím, a jsem o tom osobně přesvědčen, že práce KVV je funkční, bohatá a různorodá. Mnozí kamarádi od ostatních zbraní nám závidí naši činnost. Staví si otázku, jak je možné, že se nám práce daří, kde bereme tu sílu a odhodlání, které se projevuje v silné aktivitě mnohých z nás. Odpověď je dána dlou-

hodobou službou ve výtečném výsadkovém kolektivu, zodpovědným plněním úkolů vojenské služby a -dobrých velitelských a organizačních schopností.

Bilancujeme rok 1996. Byl to rok úspěchů, ale i problémů v naší práci. To zhodnotilo říjnové výroční jednání Klubu.

Čeká nás rok 1997 – rok 50. výročí založení výsadkového vojska a z toho plynoucí množství práce.

Vyzýváme všechny členy „místní“ i „přespolní“, aby přiložili ruce ke společnému dílu. Ať se rok 1997 stane pro výsadkové veterány – ale i aktivní příslušníky výsadkových jednotek – dalším krokem k upevnění přátelství a kamarádství výsadkářů všech profesí, výsadkářů České i Slovenské republiky.

František PAPOUŠEK

ZE ŽIVOTA KLUBU Z „VÝROČKY“

Klub výsadkových veteránů má k 1.12.1996 již 215 členů a členek. Od loňského prosince přibýlo 16 členů. V okrese Prostějov je 66 mužů a 10 žen. „Přespolních“ je 138 - z toho v ČR 7 žen a 109 mužů, na Slovensku 2 ženy a 20 mužů.

Nejvíce kolegů (mimo prostějovsko) je v Praze - 25, dále 12 v Brně, v Hradci Králové 8, v Táboře a Holešově po 6, 4 v Pardubicích, po třech členech je v Liberci, Kroměříži a ve Zlíně, po 2 v Čeladné, Písku, Havlíčkově Brodě a Hodoníně. Na Slovensku je nejsilnější skupina v Prešově - 6 kolegů, v Žilině 5 a po dvou jsou kolegové v Piešťanech, Košicích, Banské Bystrici a Bratislavě.

Co se aktivity týče, pak - dle zpráv - velice aktivní jsou kamarádi v Praze /ti také - vedle „Brňáků“ - nejčastěji dojíždějí na naše společné akce/, kteří se vcelku pravidelně scházejí na společných posezeních. Činorodí jsou i Liberečtí a Hradečtí. Zvláštní kapitolou jsou „východňáci“ z Prešova, kteří kolem sebe soustředili značný kolektiv dalších bývalých „desantů“ a zdá se, že jsou duší a hnacím elementem v činnosti výsadkových veteránů na Slovensku.

Nejstarším členem KVV zůstává i nadále kolega Josef ČERNOTA a přes příliv nových členů mladší generace je stále nejmladším Jirka VAVRÁČ z Brna.

Od výročního sezení 7.12.1995 KVV uspořádal: 3 výlety (výcházky), 2 zájezdy, 7 návštěv divadel a kult.akcí, 7 besed, 2 zábavy (s účastí na 1 plesu), 1 sportovní akci, 13 výborových schůzí, členové výboru se zúčastnili 10 dílčích porad, školení a jiných jednání, byly vydány 2 Zpravodaje.

Dne 18.října 1996 se uskutečnilo výroční sezení Klubu výsadkových veteránů za rok 1996. Překvapivě se na něj v restauraci kolegy ROSTA ve Vranovicích sešlo a sjelo 63 členů Klubu a jejich manželek. Mimo prostějovských členů přijeli kolegové z Prahy - ŠOLC, KOUTECKÝ, SENDULSKÝ a KRÁLÍK, z Brna KUTÍN, ŠEDIVÝ, ŠEDIVÁ, BUKÁČEK, STROSS a VAVRÁČ, z Pardubic Vlasta GALLAT s kol. KOŽÍŠKEM z Chrudimi, z Bílku přicestoval kol.MLČÁK, kol.KAMNICKÝ dojel z Kamenice nad Lipou, z Holešova kol.ADÁMEK, PETRŽELA a GONČÁR, kolega DVOŘÁK z Vyškova a ze "zahranicí", ze Slovenska, se dostavili kamarádi ČERNÁK a BUČKA. Zábava byla velmi dobrá, rušná a ryčná. Tradičně se mnozí „napakovali“ na tombole a kole štěstí (celkem 43 cen věnovali kolegové ŠOLC, STARÝ, MORAVEC, PETRŽELA, RYCHTARECH, TABARELLOVÁ, LORENCOVÁ, BUČKA, ZAPLETAL, BIZDRA, KOUTECKÝ, RIMANOVSKÝ, JAHNOVÁ, ROST a STROSS). V průběhu večera probíhaly souborové jak slovní, tak zejména v hodů šipkami. Ale nesedělo se jen při zábavě. Kolega OPLETAL zhodnotil práci a činnost Klubu za rok 1996, vyslechli jsme od kolegy JUGASE zprávu o hospodaření a finanční situaci Klubu. Schválen byl plán činnosti na rok 1997. Minutou ticha jsme uctili památku zemřelých. Byla zvolena nová „vláda“ Klubu na rok 1997 - z dvaceti navržených kandidátů byla dána důvěra v podstatě „staré“ vládě s jedinou výjimkou - kolegu JURNIKLA na postě ministra bez portefeuille vystřídal kolega Jarda ONDREJČÁK. A absolutní většinou byl do funkce prezidenta Klubu zvolen opět Ladislav OPLETAL.

VZPOMÍNKA NA ZESNULÉ

Do rozkvetlých májových dnů letos vpadl stín, kterým byla zpráva, že nás náhle opustil kolega

KAREL PLZÁK

vyňkající kamarád, odborník, sportovec. Bohužel, zpráva se k nám dostala opožděně a proto naše tradiční rozloučení s kamarádem zůstává jen na těchto řádkách.

Také o odchodu našeho kamaráda, všem jistě dobře známého starého výsadkáře ze Slovenska, který zemřel 8.června 1996 jsme se dověděli se zpožděním.

MICHAL PALUŠKA

ale přesto byl doprovázen svými druhy, členy našeho Klubu z Prešova, kteří mu k rakvi položili kytičku.

Opožděně jsme se dověděli i zprávu o tom, že začátkem července 1996 zemřel

LADISLAV VYSKOČIL

jeden z prvních výsadkářů ze Stráže pod Ralskem, který stál u zrodu a budování výsadkových jednotek naší armády.

Velmi nás zarmoutila zpráva o tragické nehodě na padáku, po které na následky těžkých zranění dne 16.července 1996 zemřel kolega

RUDOLF KORDAČ

Delegace KVV mu položila k rakvi za nás za všechny věnec a spolu s jeho blízkými a širokým okruhem přátel jsme jej doprovodili na poslední cestě.

Kyticí květů jsme také vyprovodili v Praze dalšího kolegu, dobrého kamaráda, vynikajícího spolupracovníka

Ing.VLADIMÍR SVOBODA

zemřel po dlouhé nemoci dne 26.září 1996.

Ve stejný den, 26.9.1996 zemřela také manželka našeho kolegy, naše přítelkyně paní

OLGA BARTUŇKOVÁ

z Piešťan. Kdo jste ji znali, věnujte jí dodatečně tichou vzpomínku.

Poslední listopadové dny zachmuřilo nejen počasí, ale i skutečnost, že nás opustil kamarád

FRANTIŠEK JIRAS

se kterým se rozloučili za všechny jeho přátele kolegové z Prešova a Sabinova.

Vám všem, kteří jste nás navždy opustili, věnujeme na každém našem setkání tichou vzpomínku. Vážíme si toho, že jsme mohli žít vedle Vás, radovat se s Vámi z životních úspěchů a sdílet věci nepřijemné.

ČEST VAŠÍ PAMÁTKE!

SLOVO K OSLAVÁM 50.VÝROČÍ VZNIKU VÝSADKOVÉHO VOJSKA

Jak jsme již několikrát naznačili, tyto oslavy proběhnou ve dvou fázích.

Slovenští kolegové v rámci Klubu vojenských výsadkářů Slovenskej republiky (KVVSR) chystají po dohodě s naším KVV akci pro všechny bývalé výsadkáře, kteří přijmou jejich pozvání, SETKÁNÍ 97 v Prešově. To se uskuteční pravděpodobně v srpnu 1997. Bližší informace budou všem členům Klubu výsadkových veteránů rozeslány po jejich doručení od slovenských kolegů.

V České republice po dohodě s hlavními funkcionáři České armády uctíme vznik našeho vojska slavnostním shromážděním dne 3.října 1997 ve Vyškově. Na toto shromáždění budou pozváni bývalí výsadkáři - vojáci z povolání i vojáci základní služby a to jak z České tak i ze Slovenské republiky, kteří byli k 1.10.1947 zařazeni k „Pěšmu praporu 71 Československých parašutistů“ v Zákupcích. Dále budou přítomni zástupci MO ČR, MO SR, zástupci diplomatického sboru, velitelé a hlavní funkcionáři bývalého „71. výsadkového praporu“, význační funkcionáři a osobnosti výsadkových jednotek (od jejich založení) a hosté. Dle navrženého programu by mělo zasedání, na němž budou hlavní projevy, zdravotice a udělování pamětních plaket, proběhnout dopoledne. Po něm bude následovat občerstvení a odpoledne prohlídka některých pracovišť Vojenské akademie a případně ukázky současného stavu výcviku výsadkářů.

K uspořádání této akce byl vytvořen pod záštitou kol.gen. Karla KUBY „Přípravný výbor“, v jehož čele stojí pan gen. ŠEDIVÝ, členy jsou kol.Karel KUBA, za MO ČR pánové HAVLÍN, TICHÝ a JALŮVKA (za jednotlivé odbory), dále kolegové František ŠTĚPÁNEK, Vladimír MADĚRA, Michal ČERNÁK, Václav KOUTECKÝ, Jiří ŠOLC, Nikolaj RUSNÁK, Jan KLUST, Metoděj MLČÁK, Miroslav ŘEPKA a kolega Ivan VERNER zpracoval několik návrhů na pamětní plaketu. Pro potřeby důstojného průběhu oslav i pro dokumentaci věnoval výboru KVV kolega František MANSFELD kopii klavírního výtahu partitury naší výsadkářské hymny „Duní stroje vzduchem“ (pochod „Paradesantní jednotky“), zpracovaného legendárním kapelníkem „skákačů“ hudby 22.výsadkové brigády Janem HOLOUBKEM v roce 1956 v Prešově a opatřeného 25.prosince 1971 vlastnoručním poděkováním autora textu, pplk. v.z.Jaroslavem MLADÝM, který slova vytvořil jako nadporučík v listopadu 1947 ve výsadkovém přeškolovacím kurzu ve Stráži pod Ralskem.

První zasedání přípravného výboru bylo 18.listopadu v Praze (informace v předešlém odstavci jsou z tohoto jednání). O dalším průběhu příprav, případně o potřebách a pomoci Vás budeme informovat dle potřeby zvláštním listem.

VÝZNAMNÉ DNY V ROCE 1997

V tomto roce bude dominovat „padesátka“ a „sedmdesátka“. Hlavní padesátiny oslavíme dne 1.října 1997, kdy bude 50 let našemu výsadkovému vojsku. O málo starší je kol. Peter ŠVRLO, který vkročí do dalšího půlstoletí svého života již 10.2.1997.

Ani šedesátníků není mnoho. Taktéž v únoru budou slavit šedesátiny kol. Václav TOMALÍK (9.2.) a dlouholetá obč.pracovnice u výs.brigády paní Božena

PROCHÁZKOVÁ (23.2.). V květnu je pak bude následovat kolega Rudolf ŠVIREC (3.5.) a kolega Jindřich STARÝ (21.5.). Výčet uzavírá kol.Jan BAŠE dne 10.6.

Nejpočetnější skupinou letošních oslavenců jsou sedmdesátníci. Slavení u nich začne již 2.1.kol.Antonín ŘEDINA, jehož budou následovat kol.Ladislav MĚSÍC (14.1.) a kol.Albert MIKOVÍNY (31.1.). V únoru 27. bude slavit kol. Přemysl SVOZIL.

„Břežníci“ jsou kol. Josef PISKA (12.3.) a Josef POŽÁR (13.3.). Aprílovými žertíky budou jistě při oslavách hýřit kolegové Jan HRALA (3.4.) a Miloš OPLUSTIL (22.4.). Slavné májové dny budou ještě slavnějšími pro kol. Jindřicha PŘÍVRATSKÉHO (14.5.) a kolegu Josefa MRÁZKA (24.5.). V červencových vedrech bude slavit jen kolega Jan KLUST (4.7.), ale v srpnu pak budou „juchat“ dva – kol. Bedřich KUBÍČEK (3.8.) a kol. František KOSMÁNEK (8.8.).

Babí léto přinese výročí kol. Vladimíra MALÉMU (10.9.), kolegové Josefu MÜLLEROVI (6.10.) a 30.10. kolegyni Márii BOROVSKE.

Na sklonku roku ještě pozvednou sklenky kolegové Ivan VANTUCH (2.11.), kol. Jaroslav VONDRA (4.12.) a jako posledního připijeme před vánocemi (20.12.) kol. Ottovi PETRŽELOVI.

Ač nechceme předcházet událostem, přejem všem mnoho štěstí, krásnou pohodu a klid do dalších let.

CO BUDEME DĚLAT V ROCE 1997?

Na základě zkušeností z letošního roku neplánujeme pevné termíny a akce. Vyzkoušíme tzv. „krátkodobé plánování“. Přesto ale máme v úmyslu:

- v každém měsíci svolat poradu „vlády“,
- v lednu, únoru a říjnu uspořádat besedy s videozáznamy,
- uspořádat v březnu Pomlázkovou a v prosinci Mikulášskou zábavu,
- v dubnu zorganizovat informačně – pracovní besedu k přípravě nadcházejících oslav 50. výročí vojska,
- v květnu, červnu a září vyrazit na rekreační zájezdy /předpokládáme do Strážnice a opět na hory/,
- v červnu vyslat delegaci do Prahy k pietnímu aktu v Resslově ulici,
- v srpnu se vypravit na velké výroční setkání veteránů do Prešova,
- v říjnu pomoci při zajišťování oslav 50. výročí ve Vyškově,
- v listopadu společně zhodnotit činnost KVV na výročním posazení,

- pro naše ženy využít nabídky „ženských“ akcí z programu Posádkového domu armády a Levicového klubu žen,- dle možností navštěvovat společně vybrané kulturní akce,
- a vydat během roku alespoň 2x ZPRAVODAJ.

Mimo toho předpokládáme, že bude potřeba mnohých z nás k zabezpečení a pomoci při hlavních akcích roku - tedy pomoci kamarádům z Prešova při přípravě a realizaci srazu v Prešově a u nás pomoci Přípravnímu výboru k zajištění oficiálního aktu ve Vyškově. Nevíme zatím, v jakém rozsahu bude pomoci třeba, ale výbor, u kterého se budou požadavky centralizovat, se obrátí na některé kolegy přímo - pokud se to bude týkat nějaké profesní záležitosti, nebo osloví všechny členy. V každém případě by bylo dobré, kdyby ten, kdo má v úmyslu se aktivně zapojit, se přihlásil dobrovolně, aby výbor už měl nějakou „předzásobu“ aktivistů, jakým je třeba již dnes kolega Metoděj MLČÁK.

PODĚKOVÁNÍ ...

Při příležitosti našeho srazu veteránů v září 1995 byly vydány „VZPOMÍNKY 1995“. Považuji tuto akci za zdařilý důkaz, že „desanti“ jsou praví chlapi.

K vydaným vzpomínkám mohly být kritické připomínky, jestliže mimo zpracovatelů nejsou známy podmínky pro sestavení příspěvků, a zestručnění a „převedení“ do jednotného jazyka. Osobně jsem pracoval na zestručňování příspěvků našich kolegů - a bylo jich dost! Chci vyjádřit ocenění práce, kterou do konečné úpravy vložili kolegové LÁDA OPLETAL a IVAN VERNER. Míle mne překvapilo a já Vám touto cestou posílám svoje: DĚKUJI!

Váš Míša MLČÁK

... A VÝZVA!

Je velice milé slyšet slova uznání. Ale na vydání VZPOMÍNEK se podíleli i další kolegové - např. kol. Zdeněk LIŠKA sehnal tiskárnu, která tento almanach „mimo plán“ vytiskla de facto „na počkání“, kolegové HRACHOVEC, ŠLAMBER, HRABEC a ŘEPKA zase posílají sponzory na financování tisku.

Ale to patří k věci. Nutno zdůraznit, že původní myšlenku něco takového „spáchat“ měl iniciátor - kolega Metoděj MLČÁK.

A ten nás opět vyzývá, abychom k padesátinám našeho vojska udělali něco podobného a - jak píše ve svém dopise - nabízí do služeb této věci své ruce, nohy, hlavu a všechny síly. Má představu, že by se mohly dát dohromady nejen zábavné historky, ale i více-méně historické informace, které by mohly zajímat širokou veteránskou veřejnost.

Takže pokud víte něco zajímavého - např. kde se něco začínalo dělat poprvé, kdy nebo kdo přišel s nějakým novým - zlepšovákem nebo způsobem výcviku, co víte o různých typech padáků, zásobníků, podvěsů, počtech a typech seskoků, terénech, do kterých se skákalo, typy letounů, místa dislokace nebo delšího působení našich vojáků (např. při pomocích při živelních pohromách...) a mnoho dalších, sedněte, napište a hlavně to pošlete nejpozději do konce května 1997 Míšovi MLČÁKovi ke zpracování na adresu:

Ing. Metoděj MLČÁK
Bílek č.71
pošta SOBĚŇOV
582 62

Děkujeme všem, kteří chtějí přispět k dobré věci!

výbor KVV

CO DĚLAJÍ JINDE ?

V úvodních slovech kolegy PAPOUŠKA jsme se pochlubili, jací jsme pašáci, kamarádi, že aktivně prožíváme věk, kdy jsme vypadli ze jha plnění služebních povinností. V přehledu akcí za rok 1996 jsme si udělali „účet“ co jsme stihli a ve výhledu na rok 1997 zase jaké máme plány. To vše je hezké, to vše je pravda. Ale pozor! Nesmíme podlehnout sebeuspokojení, usnout na vavřínech, žít v izolaci! I jinde vyvíjejí velice pěknou, záslužnou - a dlužno říci - i rozsáhlejší činnost.

Přesvědčil jsem se o tom na akci, zorganizované ve dnech 18.-20. listopadu 1996 v Suché Rudné Okresní vojenskou správou Přerov. Sešli se zde zástupci klubů vojenských důchodců z oblasti střední Moravy - z Přerova, Zlína, Lipníka nad Bečvou, Šumperka, Kroměříže, Valašského Meziříčí, Blanska, Hranic, Olomouce a Prostějova - a věřte, bylo se co učit, bylo na co hledět! Při výměně zkušeností bylo možné se dovědět, že mnohde pořádají ještě více zájezdů, besed, zábav apod. než my. Pravda, některé KVD pracují pod ochrannými křídly Pos. domu armády - jako např. v Kroměříži, ale aktivita tamních členů KVD je impozantní. Je pravda, že např. v Olomouci existuje KVD již více než 10 let, mají vlastní muziku a mohutnou podporu většiny vojenských útvarů a zařízení v Olomouci, ale bez zápalu pro věc a porozumění členů, kteří organizátory akcí odměňují svou účastí by to nešlo. Podobně i „Valaši“ si počínají zdatně. Vedle zájezdů (i do zahraničí) pořádají zábavy - též s vlastním „šramlem“ (doplňným vozem bouchem) a aby se jim lépe dařilo společný sborový zpěv, sami si sestavili a vytiskli obsáhlé zpěvníky (nepočítal jsem počet písniček, ale jsou jich tam desítky), které na zábavách zapůjčují a tak všichni mohou z plna hrdel pít lidové, zlidovělé, národní, prstonárodní i jiné písmě aniž by znali u všech z paměti slova.

Taktéž většina klubů rozesele oslavencům gratulace, některé kluby dokonce pro tyto „kulaté oslavence“ pořádají společenské večírky na jejich počest.

A to je jen několik málo pohledů. Dalo by se třeba hovořit o vynikající úrovni kronik (v Olomouci, Valašském Meziříčí, Kroměříži), o rozsahu propagačních a dokumentačních materiálů (videozáznamy, soubory fotografií, upomínkových předmětů apod.), publikační činnosti (Hranice) a další.

Nechci vyvolat dojem, že u „sousedů je tráva zelenější“, chci jen upozornit, že ač děláme hodně, máme co zlepšovat a to jak v práci výboru jako celku, tak i jednotlivců a zejména v přístupu členů (zvláště „místních“) k pořádaným akcím, abychom nemuseli závidět např. SODVARu (což je neoficiální název KVD z Valašského Meziříčí a znamená to „Spolek Ogarů Valašské Autonomní Republiky“, jehož čestným členem jsem byl, ke svému velkému potěšení, 18.11.96 jmenován a dekorován jeho odznakem s iniciály ČZH - tedy Člen Zpoza Hranic) - ale opět vážně, abychom mu nemuseli závidět osmdesátiprocentní účast členů na jeho akcích!

Bude pro nás jistě prospěšné, když navážeme spolupráci s těmito dobrými sousedními kluby, pozveme je na naše některé akce a požádáme, zda by zase oni nedali možnost nám přijít na některé jejich podniky, a tak se nejen sblížili, poznali, ale mohli se od nich i něco přiučit, což by prospělo naší další činnosti.

Ivan VERNER

SUPERVETERÁNI

Jak už jsme ve Zpravodajích psali, jednou z aktivních skupin bývalých výsadkářů je skupina „superveteránů“ velitelské roty kpt. GEPRTA z Výsadkového učiliště ve Stráži pod Ralskem, jejíž příslušníci se téměř pravidelně scházejí k společným posezením. Letos se sešli 28.-30.června právě ve Stráži pod Ralskem k „Jubilejnímu 5.hromadnému seskoku“ a pozvali mnohé, mezi nimi i nás z KVV. Těžko je psát o tak krásných chvílích. Setkání, jehož duší a hlavním organizátorem byl kamarád Antonín STRNAD ze Semil, znovu svedlo do jedné místnosti kamarády, kteří před 45 lety spolu sdíleli radosti i strasti vojenského života a společně opouštěli bránu tábora výsadkového učiliště.

Kolega STRNAD po skončení setkání zaslal o průběhu této akce zprávu, ale pro její obsáhlost ji, bohužel, nemůžeme ke škodě čtenářů přetisknout celou. Proto prosím, abyste vzali zavděk jen kusými informacemi a účastníky – hlavně kolegu STRNADA – prosím o omluvu, že nebude zachyceno vše, co se v těchto třech dnech událo pod památným Ralskem.

Sešlo se 40 přátel, z toho 11 hostů, mezi nimiž byla i paní GEPRTOVÁ se synem Josefem (ten mimo jiné soužil během své základní služby v Prostějově u 22.výs.brigády).

V pátek 28.6. se již od 12.00 hod. sjížděli první kamarádi a vzpomínání a vítání nebralo konce. Následovalo fotografování ve skupinkách i jednotlivců - v baretu a kamuflážce - je z toho pěkné tablo.

V 18.30 hod. bylo setkání oficiálně zahájeno přípitkem a vzpomínkou na kamarády, kteří již nikdy nepřijedou. Po večeri bylo představení hostů. Následovalo promítání videonámků - Vzpomínka na skupinu WOLFRAM ze II.světové války - přítom všichni litovali, že nemohl přijet člen této skupiny, všemi očekávaný a obdivovaný kolega Josef ČERNOTA. Druhý snímek představil Stráž pod Ralskem z padesátých let.

V sobotu dopoledne jsme prošli místo bývalého vojenského tábora, položili jsme květiny na hroby kamarádů JANÍKA, BURSÝ, POSPÍŠILA a ŠVACHULY na místním hřbitově (květiny daroval kolega Václav ALDORF).

Po obědě s námi pobesedoval starosta Stráže pod Ralskem o současných problémech města a přilehlého vojenského prostoru (víte, že Stráž pod Ralskem je po Praze nejrozsáhlejší obcí v republice?). Po této živé besedě jsme vyjeli na okružní jízdu vojenským prostorem, drtivě většinou účastníků tak důvěrně známým. První zastávka byla osudná křižovatka lesních cest, kde při autohavarii zahynul hrdina SSSR Antonín SOCHOR. K jeho pomníku položili květiny kamarádi KOZLÍK a CHMELÍK, kteří onoho nešťastného 15.srpna 1950 byli členy posádky „morrisu“, se kterým se auto Antonína SOCHORA srazilo.

Pak autobus, jehož provoz sponzoroval kamarád Jirka VRANÝ, projížděl rozlehlými prostory, kde se vše změnilo k nepoznání. Ruiny Svěbořic zcela zmizely a široko - da-

leko je jen samá zeleň (má se tu zřizovat rezervace pro jeden ohrožený druh nosorožce). Zastávka na Kuřívodích - dnes osídlených několika krajany z Ukrajiny - bývalé doskové plochy - vše zarostlé vegetací. Další zastávka na letišti v Hradčanech - k nepoznání. Namísto dřevěných baráků řada desetipodlažních paneláků - ale liduprázdno. A stejně tak u mohutných rozjezdových a přistávacích drah či u desítek „úlů“ - maskovaných podzemních hangárů - nepočítáme-li několik strážných na „ztracené vartě“. Až do návratu do Stráže se mluvilo o macešském přístupu nejvyšších odpovědných funkcionářů státní správy k tak hodnotnému majetku.

Sobotní večer byl kamarádkým posezením při harmonice Ládi CHMELÍKA a vozem-bouchu Pepy PRŮŠI a pochopitelně při vzpomínkách. Škoda, že mnozí kamarádi museli - ponějvíce z rodinných důvodů - toto přátelské prostředí opustit a odejít domů. Přítomní se rozhodli, že všichni, kteří budou moci se opět setkají. Nejprve 18.6.1997 v Praze v Resslerově ulici při pietním aktu a pak ještě koncem měsíce - přesný termín a místo bude teprve vybráno. Zábava pokračovala dlouho přes půlnoc (někteří dokonce nechtěli zmeškat svítání a tak si na něj raději počkali u skleničky a písničky).

To už tu bylo nedělní ráno, trochu smutné nejen počasím, ale i loučením a rozchodem. Všichni si ale slíbili - i např. Janík TOTH, který dojel až z Vrábce na Slovensku - že na přesrok opět zazní vzpomínky, písně i „zkazky starých zbrojnošů“ na setkání věrných kamarádů.

Ivan VERNER

MÁME NOVÉ PŘÍZIVCE - NEBO NÁSTUPCE ?

Koncem listopadu obdržel výbor KVV pěkný dopis od kamaráda Petra ČEJKY z Havlíčkova Brodu, který požádal o členství v našem klubu. Jak píše, odešel 30.září t.r. od 4.bRN do důchodu a (cit.): „...protože jsem byl vlastně první, kdo takto od brigády odešel, rozhodl jsem se založit Klub veteránů 4.bRN“. To je velice potěšitelné, neboť se rysuje další „profesní“ klub výsadkářů a to od útvarů, které jsou pokračovateli tradic „výsadkářského řemesla“ tak, jak ho známe z původních výsadkových jednotek a později od 22.výsadkové brigády. S povděkem přijímáme iniciativu kolegy ČEJKY. Přijali jsme jej do našich řad a příjem nově vznikajícímu klubu hodně zduar a věříme, že budeme dobře a úzce spolupracovat. Pro ty, kteří o brigádě rychlého nasazení dosud vědí málo nebo nic, připojujeme několik informací, převzatých z informace pro veřejnost, vydané MO ČR, odborem pro styk s veřejností v redakci IMPULS r.1995.

Brigáda rychlého nasazení je součástí AČR. V rámci organizace AČR je tato brigáda označena jako 4.brigáda rychlého nasazení. Je schopna okamžitě řešit

nenadálé krizové situace na kterémkoli místě ČR a účinně zasáhnout v případě ohrožení státu. Brigáda byla vytvořena k 1.červenci 1994.

Je vyzbrojena moderní bojovou technikou. Vyznačuje se vysokou pohyblivostí, velkou palebnou silou, vyšším stupněm profesionalizace, vycvičeností jednotek a možností vzdušné přepravy.

4.bRN AČR je dislokována v posádkách:

- * Havlíčkův Brod - velitelství, štáb a některé jednotky zabezpečení,
- * Tábor - mechanizovaný prapor,
- * Chrudim - výsadkový mechanizovaný prapor,
- * Žamberk - dělostřelecký oddíl,
- * Pardubice - průzkumný prapor, ženijní jednotka a výcvikové středisko řidičů.

Rozmístění útvarů umožňuje nasadit jednotky brigády v každém směru ohrožení republiky. Organizační struktura zahrnuje jednotky, vyzbrojené moderní technikou - od vozidel UAZ přes dopravní vozidla T-815, bojová vozidla BVP-2 a BpZV až po samohybné kanonové houfnice 152mm DANA a vysoce kvalitní a moderní spojovací techniku. Tímto uspořádáním a vybavením

splňuje brigáda rychlého nasazení požadavky vysoce mobilního svazku.

Výcvik 4.bRN vychází z jejího určení a je založen na výborné fyzické připravenosti všech příslušníků. Tělesné přípravě se věnuje maximální pozornost. Kromě tradičních metod výcviku musejí vojáci zvládnout prvky sebeobrany MUSADO, základy horolezectví a překonávání přírodních i umělých překážek. Příslušníci brigády absolvuji také výsadkovou přípravu. Součástí výcviku vojáků z povolání i vojáků v další službě je výuka anglického jazyka.

Příslušníci jednotky se učí provádět přesuny na velké vzdálenosti, vést obranný a útočný boj jednotlivce a ve skupině, zvládnout přepadové činnosti, pohybovat se v neznámém terénu ve dne i v noci, efektivně ovládat přidělené zbraně a techniku.

Výcvik klade vysoké nároky na odbornou připravenost velitelů. V jednotkách BRN je nejvyšší stav profesionalizace velitelů družstev.

Kromě úkolů na teritoriu ČR může ve zvláštních případech, zpravidla jako součást mezinárodních sil, plnit úkoly i mimo území státu, a to vždy v souladu s Ústavou ČR a madářem mezi-

národní organizace, která o vyslání požádá.

Naši následovníci už mají taktéž mezinárodní zkušenosti. Cvičili již příslušníci „základního“ mech. praporu před ustanovením brigády v březnu 1994 s 24.podpůrnou rotou Královské námořní pěchoty nizozemských ozbrojených sil v Boleticích. V září pak s toutéž jednotkou poblíž vojenské základny DOORN v Nizozemsku. Říjen 1994 zastihl voják 4.bRN v Nizozemském výcvikovém prostoru VELUWE-HARSKAMP.

V únoru 1995 cvičili s 29.děl. plukem Královské námořní pěchoty ozbrojených sil Velké Británie. A v létě 1995 se někteří z nich „opékali“ v americké LOUISIANĚ při cvičení COOPERATIVE NUGGET 95. Na krátkou dobu existence tohoto svazku toho je dost, že?

Kamarádi, nezdá se Vám, že tyto jednotky žijí životem velmi podobným tomu, který jsme prožívali my? Samozřejmě v kvalitativně jiných podmínkách. Přejme všem příslušníků „brnky“ hodně úspěchů, sil, pevného výsadkového zdraví a perfektní reprezentaci naší „branže“. A my, „staří kozáci“, se těšíme, že nás snad někdy pozvou mezi sebe a ukáží nám moderní „výsadkařinu“.

O našich zájezdech

V Kronice KVV zaznamenáváme všechny akce a události, které členové zažili, co se stalo, kde jsme byli atd. a to vše značně podrobně, takže kdo má zájem si zopakovat zážitky z „historie“ nebo zvědět „jak to tehdy bylo“, má možnost na besedách a sezeních do Kroniky nahlédnout. A protože ne všichni členové takovouto možnost mají, zmíníme se krátce pro informovanost všech o dvou větších akcích tohoto roku, o zájezdech.

První byl v plánu činnosti nazván „Blíž k přírodě a za poznáním kultury našeho lidu“ (v Kronice má název BESKYDY) a uskutečnil se 22. června 1996, kdy 34 členů a členek s 8 vnučaty vyrazilo autobusem do Štramberka, kde nás očekával „odborný průvodce“ Ivan LUKÁŠEK. Ten nás nejprve v lehce deštivém dopoledni prohnal po naučné stezce Štramberským krasem, protáhnul jeskyní Šipka, nechal nás strhnout na horní hraně starého lomu, podívat se na rezervaci jasoně červeňokého (na jehož reintroduci již mnoho let pracuje) a pak zase doíř do městské rezervace, okolo starých roubených domků nahoru na Rúbu, aby po chvíli odpočinku nás vedl krásnou přírodou (bohužel v dešti) přes základnu mladých ochránců přírody až do Kopřivnice. Tím jsme absolvovali cestu „Po stopách neandrtálce Ferdý“, za což nám Ivan vystavil vlastnoručně podepsaný diplom a děti obdržely drobné dárky.

V Kopřivnici byla na programu prohlídka muzea Tatry, takže motorističtí fandové si přišli na své. Následoval přejezd do Rožnova pod Radhoštěm, který byl hrůzně podbarven „skokem autobusu“ přes vyvýšený přechod pro chodce v Kopřivnici. Následkem toho byly četné pohmožděny hlavy, kolen, rukou, hrudi a krku šesti účastníků zájezdu, sedících na zadních sedadlech autobusu.

V Rožnově pod Radhoštěm jsme prošli skanzen, kde právě probíhal „Kovářský den“. Při návratu na parkoviště k autobusu jsme pořádně zmokli v prudké bouři, kterou se s námi Beskydy rozloučily.

Po příjezdu do Prostějova už ale svítilo sluníčko, které ještě zesílilo pěknou pohodu ze zdražilé - i když zmoklé akce.

Druhý zájezd - „Za památkami severní Moravy“ (v Kronice popsán pod heslem „JESENÍKY“) předcházela pečlivá příprava, neboť se jednalo o dvou denní cestu. Proto 14 dnů předem vyrazila „rekoskupina“, která projela rasu, zajistila stravování, nocleh a možnosti vstupů do kulturních zařízení a připravila pro zájezd dvě varianty - suchou a mokrou.

No a protože 7. září 1996 přišlo, jeli jsme „mokrou“ variantu. V autobuse bylo ale sucho, teplo a vynikající nálada, neboť pan řidič Fufka z FTL Prostějov pouštěl do „palubního rozhlasu“ kazety a vyprávěl anekdoty, takže cestovatelé se opět váleli po podlaze autobuse, tentokrát ovšem ne díky akrobatickým kouskům autobusu, ale smíchy. První zastávkou byla prohlídka zámku ve Velkých Losinách. Následovala prohlídka papírný (také ve V. Losinách) s výrobou ručního papíru. A jelikož se jela „mokrá“, jeli jsme do Starého Města pod Sněžníkem, kde jsme se ubytovali v penzionu Národní dům. Po obědě jsme vyjeli na plánovanou vyhlídkovou vyjížďku na Návrší, odkud jsme měli shlédnout celý masiv Jeseníků. Ale mlha, déšť a studený víchř nás zahnalý z nadmořské výšky 880m z úpatí Kralického Sněžníku zpět do tepla penzionu. Po večeri jsme si zklamání z počasí vynahradili. Díky nesmírné obětavosti a ochoty majitelky penzionu paní Květy RACZKOVÉ, která nám připravila s personálem výtečné stravování a ubytování

a dala nám vlastně celý penzion na noc k dispozici, jsme absolvovali bezvadný společenský večer (spíše noc).

Zásluhu na jeho přípravě a provedení mají „klubáci“ kolegové OPLETAL, VERNER, ŘEPKA, ŠIMÍK, JAHNOVÁ a PAPOUŠEK (ten obstarával muziku k poslechu i tanci) - a pochopitelně všichni zúčastnění. Zpívalo, tančilo a soutěžilo se „o sto šest“. Obsah tomboly a kola štěstí (bohatě dotované členy KVV) se stal „kořistí“ rodin kol. VÁNI a MORAVCE, kteří měli tento večer pekelné štěstí. Ale dostalo se i na ostatní - kdo vsadil, ten vyhrál, nikdo nebyl škodný a legrace bylo až až. V podstatě jsme se bavili jako za mlada.

Druhý den jsme nastoupili cestu směrem na Ramzovou. Bohužel ani tentokrát nám počasí nepřálo a tak jsme nemohli za tak nepříznivého počasí vyjet lanovkou na Šerák a podívat se po okolí. Zklamáním byla i návštěva jeskyní „Na pomezí“, které byly v důsledku prudkého lijáku zatopené a tedy nepřístupné. Proto jsme místo toho vložili návštěvu lázeňské oblasti města Jeseník. Při absolvování dvou-

kilometrové trasy okruhu pro kardiovaskulárně nemocné jsme zhlédli krásné lázeňské budovy a pak jsme odjeli k prohlídce samotného města Jeseník. V poledních hodinách jsme vyjeli na Rejvíz (nejvýše položená obec ve Slezsku), kde jsme měli připravený výtečný oběd (řízný guláš) a vycházku k Mechovým jezírům. Tu jsme taktéž pro nepřízeň počasí neabsolvovali a proto jsme ještě zajeli do Bruntálu k prohlídce krásného barokního zámku, který je skvostem města.

Cesta domů opět proběhla za zpěvu a poslechu neodolatelného humoru vypravěče ANDERA z Košic. Celý zájezd natočil do hodinového videonámku náš další kameramen Leoš SOLAŘ.

Co říci závěrem? Přes nepřízeň počasí na obou akcích se nám tyto „výplazy“ líbily a věříme, že v příštím roce se nám „zadají“ ještě mnohem lépe a že se jich účastní ještě více „přespolních“, neboť letos s námi vyjeli jen přátelé BUKÁČKOVI a kol. POŽÁR. Tak na viděnou!

Ivan VERNER
a František PAPOUŠEK

PŘÍZNIVCI REPREZENTUJÍ

Ve dnech od 11. do 22.9.1996 se konalo mistrovství světa v klasickém parašutismu v Maďarské Békescsábé. Reprezentační družstvo ČR bylo složeno výhradně z příslušníků Dukly Prostějov, která je současně nositelem reprezentace.

Složení družstva:

Josef Pavlata - trenér

Miloš Jurča

Ivan Hovorka

Jiří Genčuk - závodníci

Jindřich Vedmoř

Vladimír Vacek

V poměrně dobře obsazené soutěži (více jak 180 závodníků z dvaceti států) vybojovalo družstvo titul absolutních mistrů světa v kombinaci a titul mistrů světa v přesnosti přistání skupin. Kromě toho Jiří

Genčuk vybojoval bronz v přesnosti přistání jednotlivců. Družstvo mělo poměrně smůlu, neboť další členové obsadili ještě třikrát čtvrtou příčku v dalších disciplínách. Jeden z členů výpravy - Vladimír Vacek těsně před odjezdem na uvedené mistrovství provedl jako první u nás jeden z mála lidí na světě svůj jubilejní 10.000 seskok. Tři sportovci se na přelomu letošního června a července zúčastnili mistrovství světa armád ve Slovinském Cerklje, kde vybojovali titul mistrů světa na přesnost přistání družstev a Jindřich Vedmoř v této disciplíně obsadil stříbrnou příčku v soutěži jednotlivců.

Čtíbor VACH

KAMARÁDŮM NĚKOLIKA SLOVY...

- Kamarádi, pište nám - stačí krátce - ať víme, že jste s námi v kontaktu! Vaše sdělení nebo pozdravy jsou pro nás vzpruhou. Velice si ceníme např. kolegů Václava KOUTECKÉHO, Tondy HONEJSKA, Mirka VOJTĚCHA, Palka BUČKY, Ivana LUKÁŠKA a zvláště Josefa ČERNOTY, kteří píší téměř pravidelně a často. Děkujeme!

- Kamarádi, posíláme pozvánky na naše akce všem, i když víme, že nemůžete přijet. To děláme proto, abyste průběžně věděli - nejen až po vydání Zpravodajů - co Klub dělá, že na Vás myslíme a že můžete kdykoli přijet.

- Kamarádi, pokud nám budete psát, posílejte svou korespondenci pro Klub (pokud není v některých pozvánkách uvedeno jinak) na adresu:

Ivan VERNER
Šmeralova 17
796 01 PROSTĚJOV

nebo

Ladislav OPLETAL
Bulharská 40
796 01 PROSTĚJOV

To proto, že dopisy, posílané na adresu k útvaru 8280 nám nejsou předány včas, mnohdy se ztrácejí - inu, časy se mění, co bylo není ...

- Kamarádi z Bratislavy! Ozvěte se! Nic o Vás nevíme! Kolega VAJGL nám už rok nedal o sobě vědět. Nemáme Vaše adresy a rádi by-

chom Vás slyšeli - Janko HROMNÍKU, Miki EFFENBERGU, Igore BRAXATORISI, Jirko VOLDÁNE, Gusto DIANIŠKO, Viki TIMURO, Emile SMREKU, Gusto VODO, Janko KAHUNE, Palo VENCELE, Jožko IŠTOKU, Jindro DITTRICHU a určitě ještě mnozí další!

- Kamarádi, zveme Vás na III.reprezentační ples výsadkářů, pořádaný VÚ 8280 Prostějov u příležitosti nadcházejících oslav 50.výročí vzniku výsadkových jednotek a to dne 24.ledna 1997 v Prostějově. Všichni „místní“ členové KVV obdrží od útvaru pozvánky, zájemci z „přespolních“ - pošlete do 31.prosince 1996 Vaš případný požadavek na pozvánky a vstupenky na adresu:

Posádkový dům armády
pan pplk.Petr WEISS
Letecká č.1
PROSTĚJOV
796 01

- Kamarádi, mnozí z Vás se dotazují na placení členských příspěvků. I nadále jsme se rozhodli, že příspěvek na činnost Klubu bude vybírán jen od „místních“. To proto, že většinu peněz užívají „místní“ a Vy „přespolní“ máte značné výdaje s případnými cestami k nám, s korespondencí apod. Výši příspěvku projednává výbor s výhledem na předpokládané výdaje v příštím roce (na rok 1997 je doporučena výše 50,- Kč). Avšak vzhledem k narůstajícím výdajům - např.

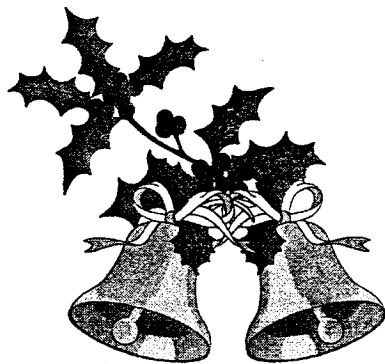
od 1.ledna 1997 nám nebude mateřský útvar odesílat korespondenci a pozvánky zdarma (pro „místní“ jsou všechny materiály roznášeny důvěrníky), nestanovili jsme horní hranici, takže kdo chce, může přispět vyšší částkou.

Také přespolní mohou pokladnu Klubu posílit dle svého uvážení (např. kolega Míša MLČÁK poslal 100,- Kč). Pokud se někteří rozhodnete nějakou částkou přispět, není třeba spěchat, je vhodnější vyčkat na příležitostnou cestu do Prostějova nebo zásilku světit kamarádovi, který má k nám cestu, případně kde je více členů v jednom místě zásilku sdružit proto, abyste neplatili zbytečně vysoké poštovné. Nezasílejte nic v dopisech nejen proto, že se to nemá dělat, ale hlavně proto, že by mohla být zásilka „vybrána“, jak se to v několika případech stalo v roce 1995 při zasílání poplatků na SETKÁNÍ 95. Všem přispěvatelům předem velice děkujeme.

- Kamarádi, koncem roku 1996 by měl být vydán nový výnos, novelizující ustanovení výnosu MO ČR č.51 z roku 1994 o zabezpečení vojenských důchodců. Dle vyjádření odpovědného pracovníka MO, které vyslovil na poradě výborů KVD dne 19.11.1996 budou nově stanoveny výše dotací a příspěvků na stravování, rekreace, zájezdy, rozpočtové položky pro zabezpečení činnosti klubů apod. Očekávají se značné změny, o kterých nemůžeme v našem Zpravodaji pro jejich rozsáhlost a jejich neúplnou znalost odpovědně informovat. Dotazujte se proto na tyto nové podmínky u Vašich místních vojenských správ, kam příslušíte.

- Kamarádi, děkujeme kolegům - podnikatelům, kteří pomáhají Klubu hlavně dotováním věcných cen pro naše soutěžní a zábavní akce. V tomto směru vyvíjí nejvíce aktivit kolega Jindra STARÝ, dále pak kolegové Jiří ŠOLC, Václav KOUTECKÝ, Josef VÁNA, Jarda MORAVEC, Jarda SPÁČIL a Gusta ROST.

Ještě jednou, srdečné díky.

Milí přátelé!

Končí rok 1996, ale nekončí existence našeho společenství.

Výbor Klubu výsadkových veteránů při VÚ 8282 Prostějov přeje Vám všem, členkám a členům Klubu, jeho příznivcům a sympatizantům, kamarádům a Vaším rodinám krásnou pohodu Vánoc a do roku 1997 mnoho zdraví a šťastný život v míru!